

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً
فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾
63 Sâlih:

“- Ey kavmim, eğer ben, Rabbinden gelen apaçık hak bir delile, bir şeriate dayanarak görevimi yapıyorsam, o bana, tarafından bir rahmet, peygamberlik vermişse, ben de ona âsi olursam, Allah'ın azâbından beni kim kurtarır, hiç düşündünüz mü? Demek ki, durmadan kendi zararınızı, hüsrânınızı artırmanın dışında bana ilâve olarak söyleyeceğiniz bir şey yok” dedi.

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَافَةٌ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

64 “- Ey kavmim, bu, benim hak peygamber olduğumu gösteren, sizin için bir mûcize olan Allah'ın dişi devesidir. Bırakın onu, Allah'ın arazisinde yesin, içsin. Kötü bir maksatla ona el sürmeyin. Ona zarar verirsiniz eğer, ilâhî bir ceza, tez zamanda işinizi bitirir.”

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾

65 Sâlih'in kavmi, deveyi, bacaklarından kılıçla biçerek öldürdüler. Sâlih:

“- Yurdunuzda üç gün daha zevk ü sefa sürün” dedi. Bu, yalanlanması mümkün olmayan bir tehditti.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ
يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

66 Planımız, azâbımız gerçekleştirilirken Sâlih'i ve onunla beraber, iman edenleri, tarafımızdan bir rahmet olarak azaptan ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin güçlü, kudretli ve hükümrandır.

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِمِينَ ﴿٦٧﴾

67 Şiddetli bir gürlleme halinde âni bir darbe haksızlık edenlerin, zulmedenlerin işini bitirdi. Sabahleyin, yurtlarında yere çarpılarak çakılıp kalanlar oldular.

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِمُؤَدِّ
﴿٦٨﴾

68 Sanki, orada hiç yaşamamış, güzel gün görmemiş gibiydiler. Bakınız, Semûd kavmi Rablerini inkârda ısrar ettiler, ihsan ettiği nimetlere nankörlük ettiler. Semûd'un, Allah'ın rahmetinden, korumasından uzak kılınarak yok olup gitmesinden ibret alın.

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ
أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾

★ 69 Andolsun ki, elçilerimiz, melekler İbrahim'e müjde ile geldiler.

“- Selâm sana, selâmette ol, sen selâmette olanlardansın” dediler. O da,

“- Size de selâm, siz de selâmette olun” dedi. Hiç beklemeden kızartılmış bir buzağı getirdi.

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

70 Ellerinin yemeğe uzanmadığını görünce, onları yadırgadı. Onlardan dolayı içinde korkulacak bir hal olduğunu hissetti. Onlar:

“- Korkma, biz görevli olarak, Lût kavmine gönderildik” dediler.

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

71 İbrâhim'in karısı ayakta, meleklerle hizmet ederken, korkusu geçtiği için gülüyordu. İşte bu sırada ona İshak'ı müjdeledik. İshak'ın ardından da

Yâkub'u müjdeledik.